

Hogy hová jutottunk...!

Testvérlapunk, a Linux Journal most ünnepli a századik számát. Mi ugyan csak a huszadik lapzártaát izguljuk végig, és nem tekinthetünk vissza nyolcéves múltra, mégis úgy érzem, osztozhatunk az ünnepségen. Akárhogy is nézzük, nagyon sokat változott a számítástechnika ez alatt a nyolc év alatt. Hogy mennyire így van ez, akkor tűnik szembe, amikor „rövid összefoglalót” szeretnénk készíteni erről az időszakról. Erre vállalkoztak az LJ munkatársai is, és akárhogy igyekeztek is megragadni a száz legfontosabb pillanatot (a hétoldali összeítőt lásd a 20. oldalon), érezhető, hogy bizony sok mindent ki kellett hagyniuk.

Visszatekinteni?

De milyen tanulságot hordoz ez a mi számunkra? Nézzük csak... nyolc év alatt jutottak el az első „üzemeltethető” rendszer felbukkanásától (ami messze nem volt komoly munkavégzésre alkalmasnak nevezhető) a jelenlegi helyzetig. Tehát addig a pontig, hogy ma már mind nyugatról, mind keletről rendkívül sok hírt hallani, hogy az X állami szervezet vagy az Y óriáscég a GNU/Linuxra való átállás hatásait elemzi, vagy éppen nyilatkozatban fejtik ki lesújtó véleményüket a Microsoft üzletpolitikájáról. Amerika és Nyugat-Európa több területe is eljutott oda, hogy egy rendszergazda számára a Linux ismerete alapkövetelmény, nem pedig elnézendő hóbort. Nyolc év kellett „odakint” ahhoz, hogy megismerjék és megszeressék ezt a rendszert.

És idehaza?

A linuxos világ egy csöppet késve indult, és valljuk be, amolyan „magyar módra”. Az oktatásban értetlenül néztek a jövőnyre, a vállalatoknál tüzzel-vassal irtották a Linux-pártiakat, a továbbképzésre fordított összegekből sem jutott erre a területre (már ahol volt ilyen keret), sőt gyakorta olyan hangokat is hallani lehetett, hogy komoly szakmai döntések alkalmával határoztak a „szabad rendszerek” ellen, nyilvánvalóan a szakmai hozzá nem értésnek és a zárt rendszerek ügyes marketingpolitikájának következtében. Ha viszont a másik oldalról nézzük, a hazai szakembereknek két-három év

alatt kellett behozniuk a nyugat (legalább) négyéves előnyét, csekély külső támogatás mellett, vagy éppenséggel az árral szemben úszva. Ez pedig látványos sikerrel járt. Ma már szerencsére nincs olyan épeszű közép- vagy nagyvállalat, ahol ne használnának linuxos gépeket, sőt egyre több szervezet is büszkén hirdeti, hogy náluk a szabad rendszerek viszik el a pálmát. Azért, hogy ez megvalósulhatott, nagyon nagy köszönet illeti az egyetemi és főiskolai oktatókat, akik nem elégszenek meg a „szokásos” tananyaggal, hanem folyamatosan újítják, bővítik azt. Mert a Linux remek segédeszköz a számítástechnika oktatásához! És ma már szerencsére sokkal több annál.

Sikító Linux

Pár hónapja jutott el a rendszer oda, hogy bátran kijelenthetjük, egy hozzáértő rendszergazda fel tud készíteni egy hálózatot az irodai munkára, de akár a titkárnők számára is. Itt most nem a titkárnőket szeretném leszólítani, félreértés ne essék, csupán két dologra kívánok rámutatni: az egyik, hogy bizony sokat kellett várniuk (és dolgozniuk) ahhoz, hogy a megfelelő eszközök és programok elkészüljenek, a másik pedig, hogy a GNU/Linuxot nem arra találták ki, hogy egy titkárnő vagy egy képzetlen rendszergazda telepítse, üzemeltesse. Amennyire tudom, a Linuxot ért legtöbb lesújtó vélemény mögött egy félig (sem) képzett, a rendszert nem ismerő vagy éppen lusta rendszergazda áll. És a másik nagyon fontos terület, a magyar szakirodalom hiányossága is megoldódni látszik. Három évvel ezelőtt igen furán néztek rám a kiadóban, amikor kijelentettem, hogy a Linux hálózatok című könyvet ki szeretném adni. Szerencsére a könyvnek remek fogadtatása volt, és azóta se száma a Linuxszal és a rendszerhez kapcsolódó témákkal foglalkozó könyveknek. Ma már olyan témákról is komoly kiadványokat lehet találni, mint például a héjprogramozás, sőt az LME által készített Pingvin Füzeteknek is egyre több része készül el (lásd a lemez-mellékletet!). Röviden összefoglalva tehát úgy látom, hogy a hazai szakemberek a nehézsé-

gekre fittyet hányva elérték a céljukat, és egy-két év múlva majd minden vállalatnál boldogan bölintanak, ha a munkatárs Linux alatt kíván dolgozni. De addig is még sok dolgunk van! Itt van például nagy vesszőparipám, a magyarítás, a honosítás.

Szépen magyarul...

Bizonyára mindenki tudja, aki pár lapszámunkat átfutotta, hogy nálunk is komoly viták alakulnak ki egy-egy szó használatával kapcsolatban. Szerencsére nagyon sok kifejezés értelmezése és használata már letisztult, de mindig vannak „elsietett” fordítások, utólag észrevett ütözések. Történt például az előző számunkban, hogy a nagy sietésben a szerkesztő a „konferencia” szót mindenhol „tanácskozás”-ra cserélte le, ennek szomorú mellékhatásaként a több éve rendezett Linux Konferencia viccesen Linux-tanácskozás néven került bele az újságba. Ezért ezúton is elnézést kérünk a Linux Konferencia szervezőitől. Emellett nagy előrelépés, hogy végre üzembe helyeztük weben is elérhető szótárunkat: nem túl bonyolult programról van szó, remélhetőleg ennek ellenére könnyen és gyorsan használható, és sokaknak segítséget tud majd nyújtani a fordítások, magyarítások világában! Természetesen ez a szótár is egy folyamatosan bővülő és változó adatbázis, ezért arra kérek mindenkit, ha hibát talál benne, vagy hiányol belőle valamilyen kifejezést, írja meg nekem! Sőt, azt is örömmel fogadom, ha a szótárban lévő szavaknál ötletesebb, találhatóbb fordítást kapok. Előre is köszönöm és sok sikert kívánok!

Szy György
a Linuxvilág főszerkesztője,
a Kiskapu Kiadó vezetője.
Mindenki véleményét és
levelét örömmel várja az
alábbi levélcímen:

Szy.Gyorgy@linuxvilag.hu

Kiskapu-szótár

➔ szotar.kiskapu.hu